

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. София, 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-24, в публично заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Милена Богданова

при участието на секретаря Вяра Евг. Баева
като разгледа докладваното от Милена Богданова Търговско дело №
20221100900768 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба на Е. И. А. ЕГН
*****, с адрес: гр. София, кв. Драгалевци, ул. ****, с която е предявен иск срещу
„М.Ф.Е.“ ООД, ЕИК ****, гр. София 1231, р-н Връбница, ж.к. Връбница - 2, бл. ****,
представявано от управителя И.Д.К., за прогласяване нищожността на всички решения,
взети на Общо събрание на съдружниците в дружеството, проведено на 15.04.2022г. и в
условията на евентуалност иск по чл.74 от ТЗ срещу дружеството за отмяна на решения на
общото събрание на съдружниците, проведено на 15.04.2022г. Претендира разноски.

С исковата молба и с допълнителната искова молба ищецът излага следните
твърдения: че има качеството на съдружник в „М.Ф.Е.“ ООД, ЕИК **** с 50% дялово
участие. Другият съдружник в дружеството е И.Д.К., ЕГН *****; че на 15.04.2022г.
било проведено общо събрание на съдружниците на „М.Ф.Е.“ ООД, на което били взети
следните решения: по т. I - за изключване на ищеца като съдружник на основание чл. 126,
ал. 3, т. 1 и т. 3 от ТЗ, по т. II - за разпределение и поемане на освободените дружествени
дялове от другия съдружник И.Д.К., по т. III — приемане на нов учредителен акт на
Дружеството и по т. IV - за възлагане на управителя на дружеството И.Д.К. за предприемане
на всички необходими действия за вписване на промените по партидата на Дружеството в
ТРРЮЛНЦ. Посочва, че на 20.04.2022г. по електронен път било подадено заявление А4 до
Търговски регистър и регистър на ЮЛНЦ към Агенция по вписванията с вх. №
20220420140353/20.04.2022 г., с което се искало вписване на промяна на обстоятелствата по
повод взетите решения на 15.04.2022г. По подаденото заявление е бил постановен отказ с
изх. № 20220420140353/21.04.2022 г., който към датата на депозиране на искова молба не
бил влязъл в сила.

Според ищеца тези решения били незаконосъобразни /материално и процесуално
незаконосъобразни/, тъй като противоречат на закона и на устава на Дружеството, както и
че не е спазена процедурата по изключването му като съдружник, в това число не бил
налице и изискуемия кворум. Ищецът посочва, че не са налице основанията за изключването
му като съдружник, посочени в протокола от взетото решение от 15.04.2022г. Не било

налице виновно неизпълнение на задълженията му като съдружник, а част от посочените в решението основания за изключването му касаели дейността му като управител.

По повод предявения главен иск за прогласяване нищожността на решенията, ищцата излага следното: на проведеното на 15.04.2022г. общо събрание присъствали всички съдружници на дружеството, като ищцата се представлявала от пълномощника И.С.П.. Протоколът от проведеното събрание бил нотариално заверен от помощник-нотариус С.С. при А.Н., с рег. № 558 на НК, с район на действие РС – София. Били удостоверени подписите на съдружника И.Д.К. и на протоколиста Д. А. К. с рег. № 11097/15.04.2022г., и с удостоверение съдържание с рег. № 11098/15.04.2022г., Акт № 147, т. 3Б. Липсвало обаче нотариално удостоверяване на подписа и съдържанието на изявленията на пълномощника на ищцата, поради което счита, че е налице нищожност на взетите решения, поради неспазване на форма, а именно нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието на всички съдружници, извършено едновременно.

По предявения евентуален иск за отмяна на решенията като незаконосъобразни, ищцата посочва следното: твърди, че не е спазена процедурата във връзка с изключването □ като съдружник от дружеството, а така също и че не са налице основания за това. Като нарушения на процедурата по изключването на съдружник посочва, че общото събрание не било взело решение за отправяне на писмено предупреждение за изключването ѝ. Твърди, че по т.3 от дневния ред, касаещ приемането на решение за оправомощаване на управителя на дружеството да отправи предупреждение към съдружника Е. И. А. по смисъла на чл. 126, ал.3 ТЗ за изключване □, пълномощникът на Е. А. - И.С.П., гласувал "Против". Посочва, че не бил налице необходимия кворум, предвиден в чл.23, ал.1 от дружествения договор на дружеството, а именно мнозинство от 85% от капитала, поради което взетото решение на общото събрание на 15.02.2022г. за отправянето на предизвестие от управителя на дружеството до съдружника за изключването му било незаконосъобразно. Освен това, посочва, че е недопустимо включването на нови основания за изключване при разискването, които не са били включени в поканата за свикване на ОС и в предупреждението по чл.126, ал. 3 от ТЗ.

Ищцата твърди, че наред с неспазване на процедурата, липсват и основания за изключването □ като съдружник. Сочените от ответника действия не представлявали неизпълнение на задълженията за оказване на съдействие за осъществяване дейността на дружеството и действия против интересите на дружеството. В тази връзка излага следното: На 15.03.2022г. получила нотариална покана, съдържаща предупреждение по чл. 126, ал. 3, т. 1 и т. 3 от ТЗ. Към поканата не били приложени доказателства в подкрепа на изложените в предупреждението твърдения. Ищцата била информирана, че ще бъде изключена като съдружник, в случай че до провеждане на следващо Общо събрание на 15.04.2022г. не съдейства на дружеството да осъществява дейността си, като активно участва в работата на общото събрание при приемането на решение за промени по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ, касаещи заличаване на думата „заедно“ в раздел: “Начин на представляване“ във връзка с напускането □ като управител по реда на чл. 141, ал. 5 от ТЗ, както и приемане на нужните промени в дружествения договор във връзка с тази промяна. Ищцата твърди, че като друго основание за изключването □ било посочено, че липсвало реакция от нейна страна до провеждане на Общото събрание на съдружниците на 15.02.2022 г. във връзка с решаване на проблема, който създавал присъствието на думата „заедно“ в партида на дружеството по повод представителството му. По повод получената покана, ищцата твърди, че била дала писмени обяснения, получени лично от другия съдружник И.К. на 13.04.2022 г. Твърди, че е оказала съдействие във връзка със заличаване на думата „заедно“ от партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ, като присъствала чрез пълномощник на общо събрание на съдружниците, проведено на 15.02.2022г., на което същият гласувал „За“ по точката, касаеща отстраняването на проблема с представителството, вследствие на което, на 24.02.2022г., в търговския регистър била вписана надлежно промяната, като от партидата на дружеството било заличено като обстоятелство думата „заедно“. В тази връзка ищцата твърди, че соченото като основание за изключването □ обстоятелство към датата на

приемане на решението на общо събрание на 15.04.2022г. не било налице. Ищцата посочва, че като друго основание за изключването □ като съдружник ответникът сочел, предприетите от нея действия, касаещи заличаването □ като управител на дружеството на основание чл. 141 ал.5 от ТЗ. Това поведение ответникът бил тълкувал като действие против интересите на дружеството. Също така, ищцата посочва, че като основание за изключването □ било включено и обстоятелството, че на проведеното на 15.02.2022г. общо събрание на дружеството не присъствала лично, а чрез пълномощник и не били зачетени дадените от нея писмени обяснения. Ищцата твърди, че в поканата за провеждане на общо събрание на 15.04.2022г., не било включено предупреждение за изключването □ по смисъла на чл. 126, ал. 3 от ТЗ. Друго основание за изключването □, което било посочено, е предявеният от нея иск по чл. 155, т. 1 от ТЗ за прекратяване на дружеството. Ищцата твърди, че това нейно действие не може да се тълкува като извършено против интересите на дружеството, а представлява упражняване на законоустановени права на всеки един съдружник. Твърди, че е недопустимо да бъде сочено като основание за изключването □ като съдружник и поведение, което тя е имала в качеството □ на управител на дружеството. Това са действията, касаещи предаването на 48 броя Свидетелства за професионална квалификация по професия „Брокер“. В тази връзка сочи, че е дала подробни обяснения какво се е случило с въпросните свидетелства с писмените си обяснения, изпратени във връзка с провеждане на общото събрание на 15.04.2022г. Освен това посочва, че същите не били 48 на брой, а 21 бр. В допълнение поддържа, че проблемът, който бил възникнал с тях по повод на дължими от страна на дружеството суми към Фондация НООБ за тях, бил отстранен като била установена точната дължима сума и същата била заплатена лично от ищцата. След което изпратила въпросните свидетелства към преводач в Италия съгласно установената на дружеството процедура и били предадени на възложителите по договорите за обучение.

Като други действия, възприети в разрез с интересите на дружеството, били посочени и следните: подаване на заблуждаваща информация до обслужващата банката относно действителния адрес за комуникация с дружеството; използването на рекламни материали на ЦПО „КЕЛИ“, собственост на дружеството „М.Ф.Е. ЕООД, за насочване на клиенти към друго дружество (А. ООД), което няма нищо общо с „М.Ф.Е. ЕООД, свързвайки рекламите с координати на другото дружество - заблуждаваща реклама; подписване на декларация по чл. 142 ТЗ от страна на ищцата при назначаването □ като управител на М.Ф.Е. ЕООД, в която декларираше, че не заема длъжност в ръководни органи на други дружества, въпреки че към този момент е била член на Съвета на директорите на „И.М.“ АД, ЕИК 204845905; подаване на информация до БТПП, с която се уронвал престижа на дружеството. Ищецът твърди, че така изброените нарушения, освен, че са неверни, са свързани с дейността □ като управител на дружеството и не биха могли да обосноват изключването □ като съдружник. Твърди, че независимо от това, била взела становище и по тях в изпратените писмени обяснения във връзка с провеждането на общото събрание на 15.04.2022г. Освен всичко, посочва, че не били представени доказателства за действията, извършени от нея и сочени като нарушения от страна на ответника, същите не били конкретизирани по време, място и в какво точно се изразяват.

Преписи от исковата молба и допълнителната искова молба и приложенията към тях са връчени на ответника и в срока за отговор е подаден писмен отговор, съответно и допълнителен писмен отговор.

Ответникът оспорва основателността предявените искове и моли съда да ги отхвърли като неоснователни.

По отношение искането за прогласяване нищожността на взетите решения, поради неспазена форма, посочва, че не било необходимо заверяването на подписа на пълномощника на ищеца, доколкото съдружникът, за който се гласува изключването му не участва във формирането на волята на общото събрание. В тази връзка допълва, че ищцата не била надлежно представлявана на проведеното на 15.04.2022г. общо събрание, предвид, че представеното пълномощно било в обикновена писмена форма.

По отношение на евентуално предявения иск прави подробно изложение по фактите,

довели до вземане на решение от общото събрание на дружеството за изключване на ищцата като съдружник – решения от 15.04.2022г., като твърди да е спазил процедурата по изключването.

По отношения на твърденията за неспазване на процедурата по изключването, ответникът посочва следното: не оспорва, че редът за изключване на съдружник наистина изисква преди вземане на решение за това същият да получи писмено предупреждение, като му се предостави достатъчен период от време да преосмисли и коригира поведението си. В случая, твърди, че тези изисквания са спазени. Посочва, че на Е. А. е била връчена нотариална покана, в която се съдържало и предупреждение за изключване. Същата била получена от нея на 15.03.2022г. Ответникът твърди, че независимо от получаването на поканата, ищцата продължила да има поведение, което било основание за изключването ѝ като съдружник от дружеството. Посочва, че бил несъстоятелен доводът на ищцата, че решението за отправяне на предупреждение за изключване следвало да се гласува и от двамата съдружници на дружеството, доколкото така би се блокирала възможността за изключването на съответния съдружник при определени условия. Допълва, че самото обстоятелство, че изобщо било взето такова решение било израз на добра воля, доколкото законът не изисквал да се взема решение от общото събрание за отправяне на предупреждение. Като причини за вземане на решенията на общото събрание на дружеството, проведено на 15.04.2022г. сочи следните: Представените от Е. А. писмени обяснения не давали отговор на поставените от дружеството въпроси. Отделно от това, липсата на личното ☐ присъствие на проведеното общото събрание довело до невъзможността да се проведе т.нар. „изслушване“ на съдружника, каквото било заявено в дневния ред. Твърди, че след едноличното напускане на ищцата като управител, считано от 03.06.2021 г. – датата на вписване на това обстоятелство в търговския регистър, в продължение на повече от 7 месеца, поведението ѝ като съдружник било в разрез с интересите на дружеството. Твърди, че липсата на съдействие от страна на ищцата по отношение промяната в обстоятелствата по партида на дружеството, касаеща представителството, а именно премахване на думата „заедно“ в раздел „Начин на представляване“, довело до невъзможността на управителя да открие дружествена сметка и в други банки, освен налична. Твърди, че ищцата поставяла условия, при спазването на които щяла да съдейства на дружеството както за отстраняване на проблема, породил се от останалата по партида на дружеството дума „заедно“, така и за прехвърляне на дяловете на другия съдружник. Условието било вземане на решение за освобождаването ☐ от отговорност като управител на дружеството. В тази връзка отбелязва, че самата ищца с поведението си сама смесвала двете си качества – на управител и на съдружник. Посочва, че бил получил съдействие от страна на ищцата едва след отправеното към нея предупреждение за изключване.

Като друго основание за изключването ☐ сочи поведението ѝ във връзка със свидетелствата за професионална квалификация. Твърди, че дружеството е възложило на Фондацията по силата на договор помежду им да обучи определен брой курсисти и да издаде свидетелства за професионална квалификация, които след получаването им от Фондацията в изпълнение на договореностите е трябвало да се предадат на г-жа С.К., а не на „УНИВЕРСИТАС МЕРКАТОРУМ“ от гр. Рим и ЕВРОПЕЙСКИ ПОЛИТЕХНИЧЕСКИ УНИВЕРСИТЕТ от гр. Перник. Твърди, че ищцата не била предала въпросните свидетелства, като в потвърждение на това посочва, че липсвало и плащане във връзка с тяхното предаване.

Твърди, че ищцата имала поведение, което не спомагало за реализирането на приходи за дружеството от неговата дейност. Посочва, че Е. А. подвеждала клиентите на дружеството, че предлаганите услуги се извършват от него, а всъщност те се извършват от друго дружество, респективно, приходите са за това друго дружество. В тази връзка посочва, че поведението на Е. А. било нелоялно спрямо дружеството. Намира, че подаването на иск за прекратяване на дружеството представлявало също действие, което е в разрез с интересите на дружеството.

За доказване твърденията на страните са приети писмени доказателства и са снети показания на трима свидетели.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Относно иска по чл.124, ал.1, вр. с чл.137, ал.5, вр. с ал.4 от ТЗ

Ищецът иска прогласяване нищожността на всички взети решения на Общото събрание на съдружниците на „М. Ф. Е.“ООД, проведено се на 15.04.2022г. Доколкото основанието на иска въвежда нищожност, искът не е ограничен със срок за предявяване. Съгласно чл.137, ал.5 от ТЗ нищожни са решения на общото събрание на съдружниците в ООД приети в нарушение на ал.4 на същия член. Съгласно ал.4, за взети решения по ал. 1, т. 2 /процесното решение на ОС/ се съставя протокол с нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието, извършени едновременно, освен ако в дружествения договор е предвидена писмена форма. Дружественият договор на „М. Ф. Е.“ООД в чл.23, ал.3 предвижда посочената в закона форма за протокола от ОС относно решенията по чл.137, ал.4 от ТЗ. Спорът между страните е спазена ли е формата, предвидена за протокола от ОС от 15.04.2022г. Видно от същия, на събранието са присъствали И.К. – съдружник с 50% от дяловете, заедно с адв.Д. К. и И.П.– пълномощник на другия съдружник, притежаващ 50% от дяловете - Е. А.. Приложеното пълномощно от 14.04.2022г. от Е. А. за упълномощаване на И.П. е изрично /както за конкретното ОС, така и за конкретното гласуване по точките от дневния ред/, съгласно изискването чл.137, ал.6 от ТЗ. Същото обаче не във формата, която предвижда чл.37 от ЗЗД. Съдружникът Е. А. е била представлявана на ОС от представител по пълномощие, чиято представителна власт произтича от пълномощно без нотариална заверка на подпис и съдържание. Това пълномощно не отговаря на изискванията за форма. Необходимо е пълномощното да е с нотариална заверка не само на подписа на упълномощителя, но и на съдържанието /в прието Становище от Съвета на нотариусите относно новата алинея 4 на чл.137 от ТЗ, приета с бр.105/2016г. на ДВ се аргументира мнение, че формата на пълномощното следва да е само с нотариална заверка на подписа/, защото според императивната норма на чл.137 ал.4 ТЗ за решението по чл.137 ал.1, т.2 ТЗ се съставя протокол с нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието, извършени едновременно, а според нормата на чл.37 ЗЗД упълномощаването за сключване на договори, за които законът изисква особена форма, трябва да бъде дадено в същата форма. След като за решението на Общото събрание за изключване на съдружник е необходимо да се състави протокол с нот.заверка на подписа и на съдържанието, съдът приема, че е необходимо пълномощното за представителя на съдружник да е също с нотариална заверка на подписа и на съдържанието, извършени едновременно, когато представителят гласува за решение, за което законът предвижда изискване за съставяне на протокол в особена форма. В случая това изискване за „особена форма“ на пълномощното не е спазено, поради което упълномощителната сделка не е породила правно действие по учредяване на представителна власт. С оглед това съдът намира, че съдружникът Е. А., въпреки редовната покана за това до нея, не е участвала надлежно при провеждане на процесното ОС на 15.04.2022г. и не е гласувала за приемане на решението за изключването ѝ. Липсата на представителна власт на присъствалия на събранието пълномощник И.П. се отразява както в правната сфера на ненадлежно представлявания от него съдружник, но и в правната сфера на останалите съдружници и на дружеството /доколкото чрез гласуването на ненадлежно упълномощен представител може да се формира мнозинство за определени решения/. Липсата на валидна представителна власт не засяга единствено вътрешните отношения между представителя и представлявания, но засяга съдружниците и дружеството, поради което последните имат правен интерес да релевират порока досежно формата на пълномощното. В тази връзка съдът приема, че този порок не би могъл да бъде потвърден по реда на чл.42, ал.2 от ЗЗД, както го е направила ищцата с нотариално заверена /за подпис и съдържание/ декларация от 26.07.2022г. Още повече, че основният аргумент за нищожност, въведен от ищцата /а именно неспазена форма на протокола поради незаверяване подписа на нейния мним представител/ влиза в противоречие с предприетото от нея потвърждаване на

действията му без представителна власт.

Относно изискването за удостоверяване на подпис и съдържание на решенията на общото събрание на съдружниците в дружество с ограничена отговорност по чл. 137, ал. 1, т. 2, 4 и 5 предложение 1 и т. 7 от ТЗ - при едновременното удостоверяване на подпис и съдържание на документ по чл. 590, ал. 4 от ГПК са налице две отделни удостоверявания – удостоверяване на подпис и удостоверяване на съдържание, които трябва да се извършат хронологично непосредствено едно след друго. Всяко нотариално удостоверяване само за себе си може да е валидно или да страда от пороци, които да водят до неговата нищожност. Основанията за нищожност са изчерпателно и императивно определени в чл. 576 от ГПК. Едновременното удостоверяване на подпис и съдържание означава следното: След удостоверяване на подписа и след удостоверяване на съдържанието от страна на нотариуса, единият екземпляр от документа да се подреди в специалната книга, а другият да се предаде на молителите. Решенията на Общото събрание по чл. 137 от ТЗ, представляват по своята правна същност – договори, съвместни сделки. В разпоредбите на ТЗ не са предвидени специални правила в тази насока /напр. изискване за момента на съставяне на протокола или за провеждане на ОС в присъствието на нотариус/, поради което приложение намират предвидените в ГПК особени правила за нотариално удостоверяване на подпис и съдържание на този частен документ, ясно регламентирани в чл.590 ал.4 ГПК с препращане към правилата за удостоверяване на подпис върху частен документ, предвидени в чл.589 ал.2 ГПК. С тези нотариални удостоверявания се доказва съдържанието на документа, неговата идентичност с екземпляра, който се подрежда в специална книга, както и обстоятелството, че документът е подписан от лицето, чието изявление е обективизирано. Според изложеното съдът не счита, че Протоколът от ОС на съдружниците на „М. Ф. Е.“ООД от 15.04.2022г. не е съставен в предвидената от закона форма. Протоколът е заверен на 15.04.2022г. от пом.нотариус относно подписите на единия съдружник, неговия пълномощник и съдържание, като въпреки липсата на вписване в щемпела на нотариуса името на мнимия пълномощник на другия съдружник Е. А., неговите изявления са надлежно вписани и заверени като съдържание. Няма спор между страните, че мнимия пълномощник е присъствал на процесното ОС, че е направил вписаните в протокола изявления, нито има спор за съдържанието на протокола или за нечий подпис в него. Нещо повече – пълномощникът на Е. А. е бил без надлежна представителна власт, като дори да е имал такава, не е имал право да гласува по точката от дневия ред за изключването на съдружничката А..

С оглед изложеното съдът приема, че решенията на ОС от 15.04.2022г. не са нищожни на въведените от ищцата основания и главният иск следва да бъде отхвърлен.

Относно евентуалния иск по чл.74 от ТЗ

С него се иска отмяна на решенията на същото Общо събрание на „М. Ф. Е.“ООД от 15.04.2022г. Исковата молба е подаден в срока по чл.74, ал.2 от ТЗ. Всички страни в процеса имат правен интерес от участие в него – ищцата е съдружник в „М. Ф. Е.“ООД, искът е заведен срещу дружеството и решението по спора има значение за вътрешноорганизационния живот на юридическото лице, както и за отношенията му с трети лица. По изложените съображения искът е допустим.

Относно основателността на иска:

Съдът следва да разгледа предявения иск за незаконосъобразност на решенията на общото събрание на ответното дружество на наведените основания от ищцата. В обсега на проверката се включват въпросите: 1. има ли данни за редовно свикване и провеждане на общо събрание на съдружниците; 2. взети ли са решенията от компетентния съгласно устава и закона орган на дружеството и спазена ли е формата за вземане на решения; 3. има ли данни за необходимия кворум за редовното провеждане на общото събрание; 4. при данни за кворум за провеждане на общото събрание – имало ли е мнозинство при вземането на решенията; 5. спазен ли е материалния закон при вземането на решенията с оглед характера им. В производството по чл. 74, ал. 1 от ТЗ проверката на решаващия съд обхваща както процедурата при която атакуваното решение на ОС на съдружниците в ООД е прието, така и

законосъобразността на конкретните решения. При решение за изключване на съдружник преценката включва и основанията, довели до предприемане на предвидената крайна мярка за това.

От събраните по делото доказателства се налага изводът, че на първите четири въпроса следва да се отговори положително, като на петия въпрос – съдът намира, че ответникът не доказва да са били налице нарушения от страна на изключения съдружник от характер и степен, предполагащи изключването му.

Общото събрание на съдружниците на 15.04.2022г. е свикано редовно. Поканата за това събрание е получена от ищцата на 15.03.2022г. чрез нотариална покана, надлежно оформена. Не се спори между страните за начина на свикване на ОС и датата на получаване на поканите за него. Към датата на отправяне на поканите за процесното събрание ищците са били съдружници в дружеството. Съдът приема, че текстът на поканата до ищцата отговаря на законовите изисквания, в нея е посочен дневния ред, отправено е надлежно предупреждение към нея за изключването ѝ, като не е необходимо предходно решение на ОС за отправяне на такова предупреждение. Съгласно Решение №124 от 28.09.2012г. по т. д. № 905/2011г., II ТО на ВКС предупреждението за изключване по чл. 126, ал. 3 ТЗ може да бъде отправено, както от всеки съдружник, така и от управителя и не следва да бъде отправено по решение на ОС на дружеството, каквото правомощие ОС, съгласно чл. 137 от ТЗ няма и защото подобно изискване би блокирало правото на ОС да изключи съдружник, притежаващ повече от 50% от капитала.

Решенията на ОС от 15.04.2022г. са взети от компетентен орган – именно правомощие на ОС, съгласно чл.137, ал.1, т.2 от ТЗ е изключването на съдружници. Решенията на ОС са взети в предписаната от чл.137, ал.4 от ТЗ форма – с нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието на протокола, извършени едновременно, за което съдът вече изложи мотиви.

На събранието е бил налице кворум за вземането на решения - присъствал е редовно единия съдружник И.К. с 50% от гласовете, като другият съдружник Е. А. с останалите 50%, въпреки редовната покана към нея е изпратила на събранието лице без надлежно пълномощно. Но доколкото дневният ред на събранието е изключването на Е. А. като съдружник и приемането на обусловените от това решения, то този съдружник не гласува, дори да беше представляван надлежно. С оглед това съдът приема, че на ОС на 15.04.2022г. е бил налице кворумът за вземане на решения.

Съдът приема, че при вземането на решенията от ОС е имало мнозинство по т.1-3 /по т.4 не е взето решение/. Съгласно чл.23, ал.1 от Дружествения договор и чл.137, ал.3 от ТЗ решенията за изключване на съдружник се вземат с мнозинство съответно от 85% от капитала и повече от 3/4 от капитала. Освен това изключваният съдружник не гласува като неговите гласове не се вземат предвид при определяне на мнозинството. Решението по т.1 относно изключването на Е. А. е взето със 100% от капитала след приспадане гласовете на неучастващия в гласуването съдружник. Останалите решения са взети със същото мнозинство.

Относно обстоятелството спазен ли е материалният закон при вземането на решенията с оглед характера им, съдът счита, че това не е налице, като излага следните мотиви:

Въпреки, че законът е уредил дружеството с ограничена отговорност като капиталово търговско дружество, то не е типичното такова, тъй като между съдружниците съществува относително пряка връзка и самите съдружници имат задължения, типични за персоналните дружества. Именно затова се счита, че изключването на съдружник е крайна мярка, която следва да бъде приложена само в случаите на такова поведение от страна на изключвания съдружник, което вече е окончателно несъвместимо с целите и интересите на останалите съдружници и на дружеството като отделен субект. Именно затова изключването на съдружника е в по-голяма степен формализирано, причините за налагането на тази крайна мярка са изброени в закона и основанията за изключване следва всеки път да се разглеждат

поотделно. Чл.126 от ТЗ въвежда като основания за изключване на съдружник неизплатен или невнесен дял, неизпълнение на задълженията за оказване съдействие за осъществяване дейността на дружеството, неизпълнение решенията на общото събрание, действия против интересите на дружеството, невнасяне на допълнителна парична вноса, в случай че съдружникът не е упражнил правото си за напускане. Освен това нарушенията на съдружника /с изкл. на невнасянето на дял или на доп.парична вноса/ следва да са сериозни, непоправими, да са извършвани системно, целесъобразно, поведението във вреда на дружеството да води в действителност до възможността за възникване на реални, а не предполагаеми вреди или до такива да са възникнали.

Събраните по делото доказателства не установиха безспорно, че част от твърдените от ответника нарушения от страна на Е. А. представляват нарушения, а друга част от тях – че са толкова сериозни и тежки, за да доведат до крайната мярка изключване.

Настоящият състав не счита за нарушение от страна на съдружника А. наличието в периода 03.06.2021г.- 24.02.2022г. по партидата на „М. Ф. Е.“ООД в раздел „начин на представляване“ думата „заедно“. От 22.06.2020г. дружеството се представлява от двама управители Е. А. и И.К. заедно. На 03.06.2021г. управителят Е. А. е заличен, като заявлението за това е подала самата Е. А. по реда на чл.141, ал.5 от ТЗ. При това заличаване не е заличен начина на представляване, а именно не е заличена думата „заедно“. Това обаче не означава, че дружеството може да се представлява от повече лица, отколкото са вписани като управители в търговския регистър, в случая е останал само един управител – И.К.. Заедно означава съвместно, общо, едновременно и няма как дори при останало вписване на тази дума и съответно липса на лице, с което управителят да представлява съвместно, това да бъде пречка за дейността на дружеството. Посочените в Протокола от ОС от 15.04.2022г. мотиви за изключване на съдружника в този смисъл не могат да бъдат приети еднозначно. Както и обстоятелството, че трети лица /банки, търговски партньори/ са отказвали извършването на услуги и въобще осъществяването на партньорство по тази причина. Незнанието и некомпетентността на служители на тези трети лица относно това кой и как се представлява дружество при един управител, вписан в регистъра, не може да обоснове отговорност от страна на съдружника А. за това, че не била заличила думата „заедно“ или за това, че не е свикано бързо общо събрание за вземане на решение в тази посока. Останалият като управител на дружеството е имал правомощията по чл.138, ал.1 от ТЗ и е могъл да свика такова ОС веднага след 03.06.2021г., като такова е свикано чак за 05.01.2022г., но е отложено поради техническа грешка в изписването на датата на събранието. В действителност ОС, на което е заличена думата „заедно“ в начина на представляване е проведено едва на 15.02.2022г. С оглед изложеното дори да се приеме, че Е. А. умишлено не е заличила думата „заедно“ в начина на представляване още на 03.06.2021г. /каквато възможност съдът счита, че не е била налице с оглед начина, по който управителят се е заличил като такъв в ТР/, дори да са възникнали описаните в протокола и посочените в свидетелски показания от свидетелката К.а затруднения в дейността на дружеството, то е налице бездействие на останалия управител К. /притежаващ и качеството съдружник с 50% дялово участие/, който е могъл в периода юни 2021г.-февр.2022г. да свика много общи събрания с желан от него дневен ред. По тези мотиви не може да се счете, че в случая е налице неизпълнение на задълженията на съдружника А. за оказване съдействие на дружеството за осъществяване на редовната му дейност, каквато формулировка е направена в протокола от ОС от 15.04.2022г.

Съдът не приема за действия срещу интересите на дружеството, както и за недобросъвестно поведение неучастието на ищцата в ОС на 15.02.2022г., на което същата е поканена да бъде изслушана лично по конкретни въпроси. Видно от доказателствата на същото събрание А., освен че е участвала /макар и чрез пълномощник/ е представила и писмено становище от нея по въпросите, по които е следвало да бъде изслушана.

Относно твърдяната от ответника липса на свидетелства за професионална квалификация по професия „брокер“, които ищцата е получила, но не ги е предала на управителя следва да се съобрази следното: от събраните доказателства не се установи на

първо място колко на брой са въпросните свидетелства – ищцата твърди, че са 21 бр, а ответникът 48 бр.; в кой период са издадени, съответно получени и предадени/непредадени; защо управителят К. след като е станал едноличен такъв не е отправил писмено запитване до въпросните университети /по чиято поръчка са извършени обученията, съответно издадени свидетелствата/ дали са получени свидетелствата и да покани университетите да платят. От представените доказателства не се установи в какво качество Е. А. е получила въпросните удостоверения /Договорът от 30.05.2019г. между „М. Ф. Е.“ООД и ЦПО към Фондация Национална организация за обучение и бизнес е подписан от страна на дружеството от К./, ако е получила такива колко е броят им. Не беше доказано и защо се претендира плащането от страна на университети-възложители да бъде към „М. Ф. Е.“ООД при положение, че съгласно Договор от 15.07.2019г. между Университас Меркаторум, Европейски политехнически университет като възложители на такова обучение и С.К. като изпълнител е посочена сметка за плащане на името на К.а. Съгласно Споразумение за партньорство и сътрудничество /без дата/ между С.К. като координатор и „М. Ф. Е.“ООД, което споразумение е сключено за обединяване „усилия за осъществяването и изпълнението“ на Договор от 15.07.2019г. между университетите и С.К., е уговорено, че координаторът предоставя финансовото си възнаграждение в полза на „М. Ф. Е.“ООД, но никъде не е уговорено, че въпросното възнаграждение ще се плаща директно от университетите на дружеството, нито пък, че университетите са уведомени за тази договорка. Освен това по Договор от 15.07.2019г. между Университас Меркаторум, Европейски политехнически университет като възложители на такова обучение и С.К. като изпълнител именно С.К. се е задължила в чл.3, ал.6 от договора да издава свидетелства за професионална квалификация „брокер“. От свидетелските показания на свидетеля Колев и свидетелката К.а се установи, че С.К. и „М. Ф. Е.“ООД са се „кооперирали“ в изпълнението на задълженията по договора от 15.07.2019г. и че Е. А. е била „лицето за контакт“, но моментите с издаване, предаване и препредаване на свидетелствата не се доказва конкретно да е извършвано различно от предвиденото в цитираните по-горе договори и споразумение, нито пък се установи кога и колко такива свидетелства са предадени на ищцата. Освен това дори задължението относно въпросните удостоверения да е било изцяло за Е. А. /което обстоятелство не се установи/, то същото би следвало да е в качеството ѝ на управител или служител. Ако управител или служител нанесе вреда на дружеството, съществува ред, по който то да потърси отговорност, вкл. и имуществена от лицето.

Свидетелските показания на св.Ц. и св.К.а, двете като майки на съдружниците, са преценени освен през призмата на посоченото качество на свидетелите, така и с оглед обстоятелството, че обясняват факти и отношения, на които не са били преки такива свидетели /особено показанията на св.Ц./.

Свидетелката К.а посочва поведението на Е. А. за това, че не е качила документи в сайта на МОН, но в същото време заявява, че в „пощата на Ивайло идвали писма за това, че има пропуски“. Възниква въпрос защо управителят И.К. не е реагирал като е знаел за пропуските; показанията, че в сайта на БТПП имало координати на друга фирма за връзка с обучаващи институции също не водят до извод за наличие на поведение от страна на ищцата А. против интересите на дружеството, защото от една страна въпросната друга фирма /А./ няма пречка да има контакти с обучаващи институции, не се сочи от твърдяната нелоялна конкуренция да са възникнали вреди за „М. Ф. Е.“ООД, а и управителят К. е подал писмо до БТПП в тази връзка.

Не може да обоснове и категоричен извод за действие, даващо основание за изключване на ищцата като съдружник и заведенията от нея иск за прекратяване на дружеството. Всеки съдружник има това право, а дали то ще бъде реализирано е въпрос на преценка от страна на съда дали важни причини налагат това или не.

Не бяха доказани и останалите твърдения за извършени нарушения от страна на съдружника А., довели до обосноваване на решението за нейното изключване като съдружник в „М. Ф. Е.“ООД.

С оглед мотивите, съдът счита, че взетото по т.1 на ОС от 15.04.2022г. решение за

изключване на съдружника Е. А. е незаконосъобразно поради неспазване на материалния закон. По исквете за отмяна на решенията по т.2, 3 и 4 на това ОС, същите са обусловени от приемане на решението за изключване. Изключеният съдружник е легитимиран да иска отмяна и на обусловените решения. Последните също са незаконосъобразни като взети в резултат на първото решение.

По разноските.

С оглед изхода на спора на ищцата се дължат разноски от ответника съгласно риложения списък по чл.80 ГПК в размер на 80лв. за държавна такса.

Мотивиран от изложеното, Софийски градски съд, VI - 24 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска по чл.124, ал.1, вр. с чл.137, ал.5, вр. с ал.4 от ТЗ, предявен от Е. И. А., гр. София, кв. Драгалевци, ул. **** срещу „М.Ф.Е.“ ООД, ЕИК ****, гр. София 1231, р-н Връбница, ж.к. Връбница - 2, бл. **** за прогласяване на нищожността на всички взети решения на Общото събрание на съдружниците на „М.Ф.Е.“ ООД, ЕИК ****, провело се на 15.04.2022г.

ОТМЕНЯ по иск по чл.74 от ТЗ, предявен от Е. И. А., гр. София, кв. Драгалевци, ул. **** срещу „М.Ф.Е.“ ООД, ЕИК ****, гр. София 1231, р-н Връбница, ж.к. Връбница - 2, бл. **** всички решения /по т.1-4/, взети на Общото събрание на съдружниците на „М.Ф.Е.“ ООД, ЕИК ****, провело се на 15.04.2022г. като незаконосъобразни.

ОСЪЖДА „М.Ф.Е.“ ООД, ЕИК ****, гр. София 1231, р-н Връбница, ж.к. Връбница - 2, бл. **** да заплати на Е. И. А., гр. София, кв. Драгалевци, ул. **** сумата от по 80 лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския Апелативен съд в двуседмичен срок считано от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____